

Cahiliyye

Musa Ebu Cafer

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah’a, salât ve selam Rasûlullah’a, ehli beytine, ashab-ı kiramına ve yolunu takip eden bütün mü’minlere olsun.

Günümüz insanı senelerce okul okumakla, üniversiteler bitirip doktora ve mastır yapmakla birlikte televizyon, radyo, internet, gazete, dergi ve kitap gibi iletişim ve kültürel araçları kullanmak suretiyle de kendini geliştirmektedir. İnsanoğlunun her gün artan bilimi kullanarak teknolojik icatlara bir yenisini ekleme suretiyle bugün geldiği nokta korkunç boyutlara ulaşmıştır. İnsanın başını döndürecek bu teknolojik gelişimle beraber ne yazık ki insanoğlu genel anlamda büyük bir cahiliyye içerisinde yaşamaktadır. Ancak bu durumdan Allah’a iman etmiş Müslümanları istisna ederim.

Bilimde bu kadar ilerlemiş insana cahilliği nasıl ve niçin nispet etmekteyiz?(!) Cevabını Allah’ın izni ve yardımıyla izah etmeye çalışacağım.

Cahiliyye tabiri cahillikten türemedir. Cahillik; bir şeyi yanlış bilmek ve ona hakikati dışında inanmak anlamını taşır. Cahilliğin iki çeşidi vardır: Basit cahillik ve Mürekkep (Kurulu) cahillik.

Basit Cahillik: Bir kimsenin bir şeyi bilmemesi ve bilmediğini itiraf etmesine basit cahillik denir.

Mürekkep (Kurulu) Cahillik: Bir kimsenin bir şeyi bilmemesi ve bilmediğini yani o konunun cahili olduğunu bilmemesine denir. Bu kimse cahilliğini itiraf etmez. Bilgiçlik taslar. Bu ikincisinin durumu birincisinin durumundan daha kötüdür.

Allah’a iman etmeyen, Allah’ın emaneti olan İslam Dini’ni yaşamayan her bir kimse, zalim ve cahildir.

Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Biz emaneti göklere, yere ve dağlara sunduk. Onu taşımaktan kaçındılar. Ondan korktular. Onu insan yüklendi. O, çok cahil ve çok zalimdir.”[\[1\]](#)

Büyük müfessir Abdullah Bin Abbas (*radiyallahu anhu*) bu “emanet” ten kastın “itaat” olduğunu söylemektedir. Başka bir sözünde de “farzlar” olduğunu söylemiştir.

İbn-i Cerir Abdullah Bin Abbas’tan nakleder: “Allah-u Teâlâ emaneti (itaat, teklif, farz, din) yerlere ve göklere taşımaları ve hakkını yerine getirirlerse sevap (mükâfat) alacaklarını, yerine getirmezlerse azaba müstahak olacaklarını teklif edince korkup almadılar. Bu Âdem’e arz edildi. “Onu al. Eğer

itaat edersen seni bağışlarım. Ama isyan edersen sana azap ederim.” Dedi ki: “Tamam, kabul ettim.” Günün ikindiden akşama kadar olan bir vakti geçmeden günaha daldı. (Yani yasaklanmış ağaçtan yedi) demiştir.”

Allah-u Teâlâ insanoğluna sayısız nimetler vermesine, yerlerdeki ve göklerdeki her şeyi hizmetine sunmasına rağmen Allah’a karşı asi olması, şükretmemesi gerçekten hem büyük bir zulüm ve hem de büyük bir cehalettir. Çünkü Allah-u Teâlâ isyan edilmeye değil itaat edilmeye, nankörlük yapmaya değil şükredilmeye layıktır.

İslam’a ve Müslümanlara özellikle de Rasûl-ü Ekrem (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e büyük düşmanlık sergileyen ve küfründe inat edip Bedir Savaşı’nda öldürülen Ebu Cehil’e “Cehaletin Babası” isminin takılması bu sebeptir. Asıl ismi “Amr Bin Hişam” dır. Ama küfürde diretmesi, İslam yerine şirk dinini yani putperestliği tercih edip batıl inancında diretmesinden dolayı ona “Cahilliğin Babası” anlamında Ebu Cehil ismi takılmıştır. Bedir Savaşı’nda öldürülünce Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Efendimiz “Bu ümmetin Firavun’u öldürülmüştür!”[\[2\]](#) buyurmuştur.

İslam’ın dışındaki her türlü din, ideoloji ve yönetim biçimine cahiliyye yönetimi denir. Bu yönetimin ismi ister Laiklik ister Demokrasi ister Faşizm ister Komünizm ve ister Sosyalizm olsun, fark etmez. İslam’ın dışındaki bütün din, inanç ve ideolojilerin altında yatan etken Allah’ın vahyi değil, beşerin mahsulü olan düşünce ve tasavvurlardır.

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in gönderildiği Arap toplumu Allah’a inanıyordu. İbrahim (*aleyhisselam*)’dan kalma dine bağlılıkları vardı. Ancak o temiz dini bırakıp unutmuşlar, kendilerince ekleme ve çıkarmalarda bulunarak din üzerinde bir sürü tahrifatlar yapmışlardı. Allah-u Teâlâ’ya ağaçtan ve taştan yonttukları putları ortak koşmuşlar, melekleri de hâşâ Allah’ın kızları olarak isimlendirmişlerdi. Büyük bir kısmı ölümden sonra dirilmeye inanmazdı. Yaptıkları putların etrafında tavaf yapar, onlara dua eder, kurbanlar kesip adakta bulunurlardı. Bütün bunları yaparken Allah’a yaklaşma niyetiyle yaparlardı.

Daru’n-Nedve adında bir evde toplanırlar, kabile reisleri kanun, yasa ve kurallar belirleyerek tabilerini o kanunlar çerçevesinde yönetirlerdi. Bunu Allah-u Teâlâ’nın emir ve yasaklarının yani vahyin ışığında değil, kendi görüş ve arzularına göre yaparlardı.

O toplum ahlaki yönden yine büyük bir çöküntü içerisindeydi. Zina, içki, kumar, faiz, hile, cinayetler, akraba bağlarını koparmak, ırkçılık yapmak, zayıfları ezmek, ölü eti yemek, kız çocuklarını diri diri gömmek, kabilelere

saldırıp mallarını talan etmek ve sonu gelmeyen kan davaları onlarda yaygın olan hastalıklardı.

İşte o dönemin toplumu Allah-u Teâlâ'nın nuru yani İslam ile şereflenene, Allah'a ortak koşmayı ve beşeri yönetimi terk edip tek Allah'a ibadet ve teslim oluncaya dek yaşadıkları o döneme cahiliyye dönemi deniliyordu.

Maalesef şu an içinde bulunduğumuz bu toplum da yine cahiliyye yaşantısına geri dönmüştür. İslam Dini'nden ve yönetimi olan şariat ahkâmından uzaklaşıp Batının kendi akıllarından uydurarak çıkardığı Demokrasi yönetimine girdiği o günden bu yana maalesef yine cahiliyye dönemine girmiş bulunmaktayız. Arap müşriklerini cahiliyye toplumu yapan bütün unsurlar maalesef bizim toplumumuzda bir daha canlanmıştır.

Yine bu toplum, değer verdikleri insanların heykellerini yontup meydanlara, okullara ve resmî kurumlara dikip saygı duruşunda bulunmaktadır. Salih olarak gördükleri zatların mezarlarını yükselterek ve süsleyerek, onlardan fayda umarak zararı def etme yönünde talepte bulunmaktadır.

Millet Meclisi diye adlandırdıkları mekânlarda oturarak Kur'an'dan ve Sünnetten tek bir kanunu bile almadan tamamıyla beşer mahsulü olan kanunlar ve yasalar çıkarmaktadır.

Düşünce özgürlüğü adı altında her türlü küfür söz ve düşünceleri edinmekte ve paylaşmaktadır.

Ahlaki yönden Arap müşriklerini aşacak seviyededir. Uyuşturucu, içki, zina, eşcinsellik, kumar, faiz, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, akraba bağlarını koparmak, müstehcenlik, milliyetçilik ve ırkçılık, zayıfı ezme ve dolandırma had safhalara varmıştır.

Bu toplum, kız çocuklarını diri diri gömmüyorlar lakin daha beterini yapmaktadır. İslam fıtratı üzere yaratılmış küçücük, temiz, masum yavruları alıp küfür ideoloji ve sistemi olan Laiklik ve Demokrasi kültürü üzere yetiştirip zehirlemeye ve onlara ahireti ebediyen kaybettirecek terbiye ve ahlaki aşılama yapmaktadır. Maalesef bu toplumun kızları genel anlamda açık saçıklık, müstehcenlik ve hayâsızlık üzere büyütülmekte, örtüden arındırılarak kurtlara, sapkın insanlara yem edilmektedir. Neredeyse her gün tecavüz, öldürme ve intihar vakıalarını duymaktayız.

Evet, bilimde, teknolojiye, icatlarda ilerlemekteyiz. Ama maalesef dinî ve ahlaki boyutta sürekli gerilemekteyiz.

Cahiliyyenin bilimle alakasının olmadığını, tamamıyla Allah'tan ve O'nun dininden yüz çevirme sebebiyle oluştuğunun bir misalini daha vermek istiyorum.

Mesela bugün ABD halkı geliri en yüksek, maddi refahı, sosyal hizmetleri ve imkânları en geniş halklardan biri sayılmaktadır. Allah-u Teâlâ'nın sayılamayacak kadar nimetlerini bir taraftan kullanıp faydalanırken diğer taraftan inançta, kültürde, küfürde, fuhuşta, ahlaksızlıkta, zulümde ve zayıfları ezip sömürmede en ön sırada yer almaktadır. Bu toplumda cinayetler, fuhuş, eşcinsellik, hırsızlık, uyuşturucu bağımlılığı, intihar vakıaları en yüksek seviyelere çıkmış durumdadır.

Kaldırımlarda evsiz yaşayan insanlar milyonlarla ifade edilmektedir. Değişik suçlardan hapse atılan insan sayısı 2,5 milyondur. Günlük binlerce ölüm, gasp, hırsızlık, tecavüz vakıası yaşanmaktadır. Yere düşen insana merhamet edilmez. Aile bağları tamamıyla kopuktur. Hatta hâlâ birçoğunun düşüncesinde beyaz insanın siyahî insana üstün olduğu inancı yatmaktadır.

Kendi ülkelerinde durum bu hâl üzereyken; sahip oldukları sözde bu adalet düzenini (Demokrasiyi) tüm dünyaya götürmek üzere (sanki insanların böyle bir talebi varmış gibi) var olan tüm savaş gemileri ve uçaklarıyla mazlum, fakir ve miskin Müslümanları öldürmekten, yuvalarını başlarına yıkmaktan başka bir iş yapmıyorlar. Bütün savaş araç ve gereçlerini adeta Müslümanları ezme yönünde kullanmaktadırlar.

ABD'nin bu karanlık hâlinin, bu buhranlı durumunun sebebi ilimsizlik midir yoksa Allah'ın dininden yüz çevirme midir? Hiç şüphesiz ki bu durum İslam dışı yaşamdan kaynaklıdır.

Buna binaen şunu söyleyebiliriz: Gerçek mutluluk, gerçek huzur İslam'da ve de Allah-u Teâlâ'ya kul olup dini ile yönetilmekte saklıdır.

Rabbim bizleri bu cahiliyye karanlığından çıkarıp İslam'ın nuruna ulaştırsın.

Davamızın sonu yüce Allah'a hamd etmektir.

[1] Ahzab Sûresi 72

[2] Ahmed